

Czwartek, 10 października 2013

5. podkreśla, że różne instrumenty transgranicznej wymiany informacji w zakresie ścigania, w tym umożliwianie transgranicznego dostępu do krajowych baz danych, powodują, że system ochrony danych jest rozproszony i niejasny, często oparty na najniższym wspólnym mianowniku zgodnie z podejściem wyrywkowym; w związku z tym podkreśla, że należy jak najszybciej przyjąć proponowaną dyrektywę w sprawie ochrony danych;
6. zwraca się do Komisji, by w celu ujednoczenia i usprawnienia systemu wymiany informacji przyjęła ona środki służące ugruntowaniu skutecznego systemu i zapewnieniu ochrony danych, zgodnie z wnioskami zawartymi w opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD), przyjmując za punkt odniesienia wnioski dotyczące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europolu i uchylającego decyzję 2009/371/WSiSW;
7. odnotowuje, że dla coraz większej grupy państw członkowskich decyzja z Prüm stała się rutynowym narzędziem transgranicznej współpracy policyjnej i transgranicznego ścigania przestępstw; ubolewa, że w wielu państwach członkowskich wdrożenie decyzji Prüm znacznie się opóźnia; zgadza się z Komisją co do tego, że dopóki instrument ten nie zostanie w pełni wdrożony, nie należy rozważać możliwości dalszego jego rozwijania; wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do pełnego i właściwego wdrożenia decyzji z Prüm, aby maksymalnie wykorzystać jej potencjał;
8. podkreśla, że decyzja z Prüm została przyjęta w ramach byłego trzeciego filaru i że jej wdrożenie nie podlega odpowiedniemu nadzorowi ani demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu; wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia wniosków mających na celu włączenie istniejących instrumentów w dziedzinie transgranicznej współpracy policyjnej, przyjętych w ramach poprzedniego trzeciego filaru – takich jak decyzja w sprawie konwencji z Prüm i inicjatywa szwedzka – do ram prawnych Traktatu z Lizbony;
9. przypomina, że europejskie szkolenia policyjne przyczyniają się do wzmocnienia wzajemnego zaufania między siłami policyjnymi, a tym samym do poprawy wymiany informacji i współpracy transgranicznej, w związku z czym należy je utrzymać, a nawet wzmocnić;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0420

Dyskryminacja kastowa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową (2013/2676(RSP))

(2016/C 181/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje z 13 grudnia 2012 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową w Indiach ⁽¹⁾, z 17 stycznia 2013 r. w sprawie przemocy wobec kobiet w Indiach ⁽²⁾, z 1 lutego 2007 r. w sprawie sytuacji dalitów w zakresie przestrzegania praw człowieka w Indiach ⁽³⁾ oraz z 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając międzynarodowe konwencje dotyczące praw człowieka, w tym międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej i ogólne zalecenie XXIX Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Rasowej do tej konwencji,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0031.

⁽³⁾ Dz.U. C 250 E z 25.10.2007, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając projekt zasad i wytycznych ONZ w zakresie eliminacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie ⁽¹⁾, opublikowany przez Radę Praw Człowieka,
- uwzględniając poważne zastrzeżenia, uwagi i zalecenia wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka w sprawie dyskryminacji o podłożu kastowym,
- uwzględniając ostatnie zalecenia w sprawie dyskryminacji na tle kastowym wydane przez organy traktatowe ONZ oraz osoby upoważnione w ramach specjalnych procedur ONZ,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie współczesnych form rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i pochodnych form nietolerancji z dnia 24 maja 2011 r. ⁽²⁾, a także sprawozdania zawarte w powszechnych przeglądach okresowych krajów dotkniętych podziałem kastowym,
- uwzględniając analizę Parlamentu Europejskiego „Przegląd praw człowieka i ubóstwa: działania UE na rzecz zaradzenia dyskryminacji o podłożu kastowym”,
- uwzględniając zapytanie ustne do Komisji w sprawie dyskryminacji o podłożu kastowym (O-000091/2013 – B7-0507/2013),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że pojęcie kasty ma wymiar społeczno-religijny, tak jak w Azji, gdzie osoby znajdujące się poza systemem kastowym są uważane za „nieczyste” i „nietykalne” z natury, lecz mając na uwadze, że w szerszym kontekście system kastowy oznacza sztywny podział społeczeństwa na zhierarchizowane grupy określone ze względu na pochodzenie i pracę; mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na pracę i pochodzenie, w szerszym pojęciu stosowanym przez ONZ, jest formą dyskryminacji zakazaną przez międzynarodowy system praw człowieka, co stwierdzono w Powszechnej deklaracji praw człowieka, międzynarodowym Pakcie praw obywatelskich i politycznych, międzynarodowym Pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, międzynarodowej Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji, międzynarodowej Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencji o prawach dziecka oraz konwencji nr 111 Międzynarodowej Organizacji Pracy;
- B. mając na uwadze, że w czerwcu 2011 r. Githu Muigai, Specjalny Sprawozdawca ONZ ds. Rasizmu, podkreślił, że istotne jest, aby unikać ustanawiania jakiegokolwiek hierarchii między różnymi przejawami dyskryminacji, nawet jeśli mogą one mieć różny charakter i stopień w zależności od kontekstów historycznych, geograficznych i kulturowych, w tym dyskryminacji „społeczności romskiej w Europie i ofiar systemów kastowych w Afryce, Azji i na Bliskim Wschodzie”;
- C. mając na uwadze, że mimo działań podejmowanych przez rządy niektórych krajów borykających się z problemem kastowym w celu zapewnienia konstytucyjnej i ustawowej ochrony oraz specjalnych środków przeciwko dyskryminacji kastowej i „nietykalności”, dyskryminacja o podłożu kastowym nadal pozostaje rozpowszechniona i trwała, a jej oddziaływanie obejmuje wedle szacunków 260 mln ludzi na całym świecie;
- D. mając na uwadze, że dyskryminacja o podłożu kastowym występuje w wielu krajach na całym świecie, przy czym największą jej ofiar zamieszkuje w Azji; mając na uwadze jednak, że również na innych obszarach, w tym w Afryce i na Bliskim Wschodzie, istnieją duże ilości ofiar;
- E. mając na uwadze, że niewdrożenie przepisów ustawowych i strategii politycznych oraz brak skutecznych środków i sprawnie działających instytucji państwowych, w tym wymiaru sprawiedliwości i policji, wciąż są głównymi przeszkodami na drodze do likwidacji dyskryminacji o podłożu kastowym;
- F. mając na uwadze, że w wielu krajach borykających się z problemem kastowym wciąż nie rozwiązano kwestii gromadzenia posegregowanych danych oraz nie zaspokojono potrzeby szczegółowego prawodawstwa i środków ochrony przed dyskryminacją kastową;

⁽¹⁾ A/HRC/11/CRP.3.

⁽²⁾ A/HRC/17/40.

Czwartek, 10 października 2013

- G. mając na uwadze, że mimo wysiłków rządów i coraz większych starań niektórych agencji międzynarodowych kasty nadal cierpią z powodu surowych form wykluczenia społecznego, ubóstwa, przemocy, segregacji, nadużyć fizycznych i słownych związanych z przesądami i pojęciami czystości i nieczystości;
- H. mając na uwadze, że praktyka nietykalności wciąż jest szeroko stosowana i przybiera nowoczesne formy; mając na uwadze, że wspólnoty dotknięte dyskryminacją borykają się z ograniczeniami w życiu politycznym oraz poważną dyskryminacją na rynku pracy;
- I. mając na uwadze, że w niektórych krajach, takich jak Indie, obowiązkowe działania pozytywne do pewnego stopnia przyczyniły się do włączenia dalitów do sektora publicznego, lecz brak środków ochronnych na rzecz niedyskryminacji na rynku i w sektorze prywatnym przyczynia się do wzrostu wykluczenia i nierówności;
- J. mając na uwadze, że wedle szacunków MOP zdecydowana większość ofiar pracy za długi w Azji Południowej pochodzi z kast i szczepów zarejestrowanych; mając na uwadze, że praca przymusowa i za długi jest szczególnie rozpowszechniona w rolnictwie, sektorze wydobywczym i odzieżowym, które dostarczają wyrobów wielu przedsiębiorstwom wielonarodowym i europejskim;
- K. mając na uwadze, że niedyskryminacja w dziedzinie zatrudnienia jest jednym z czterech podstawowych praw pracowniczych, ujętym również w międzynarodowych wytycznych i ramach dla przedsiębiorstw, takich jak wytyczne ONZ w dziedzinie biznesu i praw człowieka, wytycznych OECD i wytycznej ISO 26000 w sprawie społecznej odpowiedzialności, przy czym w tej ostatniej dyskryminacja o podłożu kastowym jest wspomniana konkretnie jako poważna forma dyskryminacji;
- L. mając na uwadze, że rządy i władze krajów dotkniętych problemem kastowym wzywa się do uwzględnienia projektu zasad i wytycznych ONZ dotyczących likwidacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu likwidacji i zapobiegania dyskryminacji o podłożu kastowym, a także do zaradzenia wszelkim brakom we wdrożeniu na szczeblu federalnym, państwowym, regionalnym i lokalnym, by wdrażać, zmieniać lub wprowadzać specjalne przepisy prawa i środki polityki służące ochronie i wspieraniu praw dalitów oraz grup w podobny sposób dotkniętych problemem kastowym;
1. potępia ciągle naruszenia praw człowieka popełniane wobec ludzi cierpiących z powodu segregacji kastowej i dyskryminacji o podłożu kastowym, w tym odmowy równego traktowania, dostępu do systemu prawnego i zatrudnienia, ciągłej segregacji i wynikających z podziałów kastowych barier, które uniemożliwiają poszanowanie podstawowych praw człowieka i rozwój;
 2. uważa, że dokumenty tożsamości nie powinny zawierać informacji o pochodzeniu kastowym, ponieważ jest to sprzeczne z zasadami równego traktowania i mobilności społecznej;
 3. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Githu Muigai, Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Rasizmu, oraz podkreśla, że wszystkie ofiary dyskryminacji na tle kastowym na całym świecie należy traktować z jednakową uwagą i zapewnić im jednakową ochronę; w szerszym kontekście podkreśla, że wszystkie formy rasizmu i dyskryminacji powinny być zwalczane z takim samym zaangażowaniem i determinacją, również w Europie;
 4. wyraża poważne zaniepokojenie, że społeczne wykluczenie dalitów i wspólnot borykających się z podobnymi problemami prowadzi do głębokiego ubóstwa w danych grupach ludności oraz wykluczenia lub ograniczenia korzyści z procesów rozwojowych; podkreśla, że ponadto uniemożliwia włączenie tych grup w podejmowanie decyzji i rządy oraz ich rzeczywisty udział w życiu publicznym i obywatelskim;
 5. wciąż jest zaniepokojony utrzymującą się dużą liczbą zgłaszanych i niezgłaszanych aktów okrucieństwa i praktyką nietykalności w krajach borykających się z problemem kastowym, m.in. w Indiach, oraz powszechną bezkarnością sprawców przestępstw wobec dalitów i innych ofiar naruszeń praw człowieka o podłożu kastowym; przypomina, że w niektórych krajach sprawcy tego rodzaju dyskryminacji zajmują wysokie stanowiska rządowe;

Czwartek, 10 października 2013

6. ponownie podkreśla poważne zaniepokojenie przemocą wobec kobiet dalickich i innych kobiet ze wspólnot borykających się z podobnymi problemami społeczeństwach posiadających systemy kastowe, które to kobiety często nie składają skargi z obawy o swoje bezpieczeństwo osobiste i ze strachu przed wykluczeniem społecznym, licznymi i wielopłaszczyznowymi formami dyskryminacji o podłożu kastowym, płciowym i religijnym, dotykającymi kobiety dalickie i kobiety ze społeczności mniejszościowych, które skutkują przymusowymi nawróceniami, uprowadzeniami, przymusową prostytutką i nadużyciami seksualnymi ze strony członków kast dominujących;

7. podkreśla, że należy wspierać sprzyjające otoczenie dla działaczy społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, którzy pracują z ludźmi dotkniętymi problemem dyskryminacji kastowej, żeby zagwarantować im bezpieczeństwo i uniknąć wszelkich przeszkód, stygmatyzacji i ograniczania ich działalności; podkreśla, że takie otoczenie powinno obejmować dostęp do finansowania, współpracy z organami praw człowieka ONZ i akredytację Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ;

8. wzywa UE, żeby popierała projekt zasad i wytycznych ONZ w zakresie eliminacji dyskryminacji ze względu na pracę i pochodzenie jako wytyczne ramowe dla likwidacji dyskryminacji kastowej oraz żeby działała na rzecz poparcia projektu w Radzie Praw Człowieka ONZ;

9. wzywa Komisję do uznania kast za odrębną formę dyskryminacji zakorzenioną w uwarunkowaniach społecznych lub religijnych, której UE musi zaradzić poprzez wysiłki na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji, opartych m.in. na pochodzeniu etnicznym, rasie, religii, płci czy orientacji seksualnej; wzywa UE, żeby w swoich programach i strategiach politycznych ludzi borykających się z dyskryminacją o podłożu kastowym traktowała jako identyfikowalną grupę;

10. nalega na Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), by do głównego nurtu prawodawstwa unijnego, polityki i dokumentów programowych włączyła walkę z dyskryminacją o podłożu kastowym oraz żeby przyjęły wytyczne operacyjne dla jej realizacji; wzywa ESDZ, by wzmocniła mechanizmy monitorowania i oceny, tak aby skutecznie oceniać wpływ działań UE na sytuację ludzi dotkniętych tą formą dyskryminacji;

11. zaleca UE, by przeprowadzała systematyczną ocenę wpływu handlu lub umów inwestycyjnych na grupy dotknięte dyskryminacją kastową oraz by rozwiązywała te problemy z przedstawicielami przemysłu, władzami rządowymi i odpowiednimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego;

12. wzywa do ujęcia dyskryminacji o podłożu kastowym w przyszłych unijnych założeniach politycznych, strategiach i planach działań w dziedzinie praw człowieka;

13. wzywa Komisję, by silniej wspierała projekty rozwojowe zakładające przeciwdziałanie dyskryminacji o podłożu kastowym jako poważnego naruszenia praw człowieka, które nasila ubóstwo, oraz żeby uwzględniała tę formę dyskryminacji we wszystkich projektach skupiających się na edukacji, kobietach, dostępie do wymiaru sprawiedliwości, udziale w polityce i zatrudnieniu w odpowiednich krajach;

14. wzywa Komisję, żeby opracowała i stosowała podejścia uwzględniające problem kastowy w okresie kryzysu humanitarnego, dzięki czemu zapewni, że pomoc humanitarna będzie udzielana wszystkim grupom marginalizowanym, m.in. ludziom borykającym się z dyskryminacją na tle kastowym;

15. wzywa UE, by na dwustronnych szczytach i innych spotkaniach międzynarodowych podnosiła kwestię dyskryminacji o podłożu kastowym na najwyższym szczeblu i w stosunkach z rządami krajów dotkniętych tym problemem;

16. zachęca ESDZ, by nasiliła dialog polityczny i dotyczący praw człowieka oraz wspierała wspólne inicjatywy na rzecz likwidacji dyskryminacji kastowej z rządami krajów takich jak Indie, Nepal, Pakistan, Bangladesz, Sri Lanka, w których względem wspólnot dotkniętych problemem kastowym stosuje się tzw. praktykę nietykalności, oraz w szerszym kontekście, by zwalczała dyskryminację związaną z pracą i pochodzeniem, która ma miejsce w wielu krajach, w tym w Jemenie, Mauretanii, a także Nigerii, Senegal i Somalii; przypomina, że w porozumieniach podpisywanych z wieloma z tych państw brak jest zapisu dotyczącego dyskryminacji kastowej;

Czwartek, 10 października 2013

17. wzywa Komisję i ESDZ, by w razie potrzeby we wszystkich umowach handlowych i o stowarzyszeniu zamieszczała „klauzulę o dyskryminacji na tle kastowym”;
18. zaleca, aby UE promowała niedyskryminacyjne i integracyjne strategie polityczne i procedury w operacjach biznesowych z krajami dotkniętymi problemem kastowym, w tym działania pozytywne na rynku i w sektorze prywatnym na rzecz dalitów i ludzi dotkniętych podobnymi problemami;
19. wzywa UE, żeby wspierała regularne i szerokie konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim w sprawie dyskryminacji na tle kastowym oraz przeznaczała odpowiednie zasoby dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w celu przeciwdziałania dyskryminacji kastowej;
20. wzywa UE, by wspierała agendę rozwoju na okres po - 2015 r., w której należy uwzględnić problem kastowy i wyznacza kluczowy i wymierny cel zmniejszenia nierówności opartych na podziałach kastowych i przez nie nasilanych, dzięki czemu dyskryminacja na tle kastowym będzie wyraźnie wskazana jako główny czynnik strukturalny leżący u źródeł ubóstwa oraz pierwotna przyczyna nierówności strukturalnych;
21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2013)0421

Sprawozdanie roczne z działalności Komisji Petycji za 2012 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2012 (2013/2013(INI))

(2016/C 181/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie działalności Komisji Petycji,
 - uwzględniając art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 24, 227, 228, 258 i 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 48 i art. 202 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0299/2013),
- A. mając na uwadze, że w oparciu o protokół 30 do Traktatu Karta praw podstawowych Unii Europejskiej nabyła już prawnie obowiązujący charakter wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony; mając na uwadze, że we wspomnianym Traktacie ustanowiono również podstawę prawną dla przystąpienia UE do Europejskiej konwencji praw człowieka oraz dla wprowadzenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
- B. mając na uwadze, że Komisja Petycji ma obowiązek nieustannie rewidować i, jeśli to możliwe, zwiększać swoją rolę, zwłaszcza w odniesieniu do rozwoju zasad demokratycznych, takich jak zwiększone uczestnictwo obywateli w procesie decyzyjnym UE oraz poprawa przejrzystości i rozliczalności; mając na uwadze, że w ramach swojej zwykłej działalności Komisja Petycji współpracuje ściśle z państwami członkowskimi, Komisją, Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich oraz innymi organami w celu zagwarantowania pełnego przestrzegania zarówno litery, jak i ducha prawa UE;